

«Άβυσσος άβυσσον επικαλείται»

/ Γενικά

**« Θεέ μου, Συ που γνωρίζεις το καθετί
και που η αγάπη Σου ξεπερνάει τα ανθρώπινα μέτρα,
πάρε τη ζωή μου στα χέρια Σου,
κάνε αυτό που εγώ θα ήθελα τόσο πολύ να κάνω
αλλά δεν μπορώ »**

Η προσευχή αυτή του φωτισμένου ιεράρχη AntonyBloom, εκφράζει την κραυγή όσων θέλουν να ζήσουν τη ζωή του Θεού. Όσων παλεύουν με τον κακό εαυτό τους και δε βλέπουν πρόοδο.

Τελικά, την αλλαγή μας δεν την επιτυγχάνει η δική μας δύναμη, αλλά η δύναμη του Θεού που γνωρίζει το βάθος του είναι μας, τις δυνατότητες και τη θέλησή μας, το πριν και το αύριο της ζωής μας.

Είναι αλήθεια ότι η επανάληψη των ιδίων προκαλεί απογοήτευση. Οι αδυναμίες και τα πάθη μάς ταλαιπωρούν. Η δυσκολία του εαυτού μας να βγει από το αδιέξοδό του, τον συντρίβει.

Όμως είναι αλήθεια ότι ο Θεός μας, ο «Θεός των πατέρων ημών», δεν συντρίβει τον άνθρωπο. Δεν απαιτεί την αλλαγή μας «προς ίδιον όφελος». Ούτε νιώθει προσβολή γιατί δεν εφαρμόσαμε το νόμο Του. Ως Θεός αγάπης, υπερβαίνει την ανθρώπινη αντίληψη και ξεπερνά τα ανθρώπινα όρια περί αγάπης.

Γι' αυτό και η καρδιακή συνειδητοποίηση της αγάπης Του φέρνει δάκρυα ευγνωμοσύνης, απόφαση για αλλαγή τρόπου ζωής μας, ουσιαστική μετάνοια.

Από τη μια η άβυσσος των «ημών παραπτωμάτων», των αμαρτιών και αδυναμιών, και από την άλλη η άβυσσος της Θεϊκής αγάπης. «Άβυσσος άβυσσον επικαλείται». Σ' αυτό το σημείο συναντιέται η ανθρώπινη αδυναμία με τη Θεϊκή παντοδυναμία.

Ωστόσο, η ελευθερία του προσώπου, ως δώρο Θεού, είναι απαραβίαστη και σεβαστή. Κανείς δεν μπορεί να μας αναγκάσει να θέλουμε την αλλαγή μας. Γι' αυτό και η εναπόθεση της ελευθερίας μας στα χέρια του Θεού με το να Του καλούμε «να κάνει αυτό που θέλουμε τόσο πολύ να κάνουμε αλλά δεν μπορούμε», είναι η έσχατη έκφραση της επιθυμίας μας να βγούμε από το αδιέξοδο του εαυτού μας.

Σίγουρα αυτή η κραυγή της απόγνωσης δε θα αφήσει ανενέργητη τη χάρη Αυτού που πρώτος μας ζητά και θέλει την αλλαγή μας «προς σωτηρία». Θα έλθει αθόρυβα, με ευγένεια και απαλά, χωρίς τυμπανοκρουσίες που φέρνουν φόβο ούτε δυναμικά που προκαλεί υποχρέωση. Η παρουσία του ως «αύρα λεπτή» θα φέρει στην καρδιά αποφασιστικότητα, ελπίδα και επιθυμία για Εκείνον.

Θα κατανοήσουμε το λόγο του αγίου Ιωάννου της Κλίμακος που λέει **«ανάθεσε στον Κύριο την ασθένεια της φύσεώς σου, αναγνωρίζοντας πλήρως τη δική σου αδυναμία και τότε θα λάβεις το χάρισμα της σωφροσύνης χωρίς να το καταλάβεις».**

Ο δικός μας Θεός δεν μας βοηθά για να μένουμε κοντά Του ως οπαδοί, αλλά για να βγούμε από τη φυλακή του εαυτού μας και να ζήσουμε τη χαρά της ελευθερίας των τέκνων Του. Γι' αυτή την εμπειρία ας προσευχηθούμε κι ας αγωνιστούμε.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagjastriados.com